

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

صمدیه

جلسه ۳۳

استاد: سید سلیمان حسینی

موضوع: افعال مقاربه و منصوبات

نکات مهم:

۱. گاهی تامه استفاده می شود، یعنی فقط اسم می گیرد به عنوان فاعل؛ مثال: «عسی ان یقوم زید»
۲. در مثال فوق، می توان عسی را تامه گرفت (با ترکیب فوق) و می توان ناقصه گرفت، به گونه ای که «هو» در عسی مستتر باشد که اسم او باشد و جمله بعدی خبر او باشد. (ناقصه)
۳. در صورت استتار ضمیر در عسی، مطابقت با مبتدا لازم است و در غیر این صورت لازم نیست: «الزیدان عسیا ان یقوما»

نوع دوم معربات: ما یرد منصوبا لا غیر

مفعول به:

تعریف: اسم فضله ای که فعل یا فاعل بر آن واقع شود (نصرت زیدا)

قاعده: رتبه مفعول به متاخر از فعل است.

رعایت قاعده مذکور:

۱. جایز: در شرایط عادی؛ مثال: «نصرت زیدا»
۲. واجب: عاملی که فعلش موکد به نون تاکید باشد.
۳. ممتنع: مفعول، صدارت طلب باشد؛ مثال: «من نصرت؟»